

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

AZ E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszu-ásói, kóhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepiacz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponként 4-5 óra között található. Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Győssy István főszerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓ-HIVATAL

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETESI ÁR

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve. Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos garmond-sor vagy annak helye 5 kr. (1-10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. helyeg-díj fizetendő.

Nyílttér közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVETETNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest en Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus) Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát. Bécsben: Daube G. L. és társa Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

Brassó, 1890. okt. 23.

—m. Úgy látszik, hogy a német császár kezdeményezése, hogy a szövetséges hatalmak között kereskedelmi szerződést hozzon létre, mely később talán majd vámszövetségre is vezethet, csakugyan eredményt ígér. Ha e törekvés sikerül, oly mű előtt állunk, melynek áldásos hatását és világtörténeti fontosságát most még ki sem lehet számítani.

A szövetséges hatalmak kereskedelmi és nemzetgazdasági politikájának egysége lehetővé tenné, hogy a szövetséges államok a leghatározottabban védekezzenek az északamerikai unió veszedelmes támadásai ellen, mely a híres Mac. Kinley-törvénnyel egy csapással zárta el az európai nemzetek elől eddig oly fontos piacát s másrészt mégis mintegy a szabad kereskedelem előnyeit élvezték; mert a tarenti öbölből Hamburgig s Metztől Brassóig terjedő piac még a tengerentúli veszteségekért is kárpótolta. De hatása még tovább is terjedne. Nem szenved kétséget, hogy anyagi érdekeink azonosága az eddig tisztán politikai természetű szövetséget is erősítené s a szövetkező felek közötti viszonyt bensőbbé tenné. Mert nem vonjuk ugyan kétségbe Bismarck herczeg azon állítását, hogy a politikai szükségszerűség nemcsak lehetséges, hanem kívánatos teszi az államok szövetkezését akkor is, ha gazdasági érdekeik ellentétesek s némileg harcban állanak egymással; de bizonyosnak tartjuk, hogy a szövetkezés könnyebb és a népek nagyobb rokonszenve mellett létesíthető, ha az efféle kelletlen surlódások és rivalitások nem hatnak zavarólag. Továbbá azt is biztosnak vehetjük, hogy egy ilyen hatalmas közgazdasági és kereskedelem-politikai érdekesport sokkal nagyobb erővel vonzaná körébe azon hatalmakat, melyek eddig még nem csatlakoztak hozzá, mint a tisztán politikai hármasszövetség.

Előttünk nem látszik merőben utopiának, hogy egy ilyen, nemcsak a tisztán politikai érdekek, hanem főleg a népek anyagi érdekei

nek közösségén alapuló szövetség csakhamar csatlakozásra kényszerítené a szomszédos kisebb államokat s idővel annyira kitolná a népek gazdasági életét annyira megbénító vámsorompókat, hogy szinte nem éreznők többé, legalább korlátozó hatásukat nem.

Természetes, hogy ily óriási előnyöket nem lehetne elérni bizonyos áldozatok nélkül. Minden szerződő állam kénytelen volna egyet-mást feláldozni önrendelkezési jogából; de ez már az associatio természetéből folyik. Így van ez ott is, hol nem államok, hanem egyesek képeznek társulatokat. Mégis azt látjuk, hogy a létért való nehéz küzdelem minden téren arra kényszeríti az egyeseket, hogy a társulás, az associatio sánczai között keressenek védelmet azon veszélyek ellen, melyek az egyest megsemmisítéssel fenyegetik.

E kényszer, e szükség előtt az államok is kénytelenek hódolni. Ez teremtette meg a hármasszövetséget, ez fogja megvalósítani az általunk vázolt kereskedelmi és vámszövetséget. A szabad kéz politikája, a teljes állami individualismus a népek életében manapság épen oly veszélyesnek és tarthatatlannak bizonyul, mint az egyének életében.

Egy ilyen hatalmas politikai és nemzetgazdasági szövetség különben bő kárpótlást nyújtana mind azért az áldozatért, melyet kívánna; megvédené egyes tagjait, megvédené Európát mindazon veszedelmek ellen, melyek ma izgalomban tartják Európa népeit. Egy ilyen szövetség óriási hatalmán épen úgy megtörne a hatalmas amerikai köztársaság gazdasági támadása, mint az északi barbarismusnak, a czár „népszabadító“ rabszolgáinak rohama.

Így aztán nem ütközik többé lehetetlenségbe annyi nemes emberbarát utopistikus álma, az európai népek foederatív egyesülése egy hatalmas államszövetséggé. És ha az a politikai és gazdasági helyzet szükségszerű postulatumaként s az egyes állam- és népegyedek létérdekeinek teljes megóvása mellett létesül, ki ne üdvöznélne azt szívesen, még ha a mai nyers

nationalismus túlságainak elvennie is a hitelét?

Tudjuk, hogy kissé merész a kép, melyet a mai szerény kezdet folytatása és folyamánnyaként festettünk; de nem árthat, ha létért való küzdésünk szűk körénél olykor túl is tekintünk s keressük a célt, mely felé egy szebb és jobb jövő érdekében törekednünk érdemes.

Belföld.

(Gróf Csáky Albin.) Gróf Szapáry Gyula ministeriumában gróf Csáky Albin vallás- és közoktatásügyi minister a legelőkelőbb s legrokonszenvesebb alakok egyike. Annak idején valóságos talált kincse volt a Tisza-kabinetnek, melynek azon nehéz feladat jutott osztályrészül, hogy méltó és hasznos betöltéséről gondoskodják ama helynek, melyet csak az imént hagyott el a feledhetlen Trefort, még halála után is visszahagyva a nimbust, melyet telve odaadó, teremtő munkával, nemcsak személye, hanem hivatala körül is font.

A közvéleményre nézve nagy meglepetés volt, hogy Csáky grófot épen ezen tárcza élére hívták meg. Nem mintha nagy tehetsége ismeretlen lett volna, hanem mert a belügyministerium volt az, melynek vezetésére hittük őt meghívottnak, miután a legkitűnőbb administratorként volt elismerve az országban.

Ezt a nem épen örömdetes meglepetést azonban csakhamar követte egy második, a mely épen-séggel lelkesítőleg hatott. Mindjárt programja kifejtésekor, tárczája költségvetésének első védelmezésekor a legderekabb parlamentiert tanulta ismerni gróf Csákyban az egész nemzet és oly államférfiut, a ki ismerte az alapelveket, melyek szerint Magyarország oktatásügyét fejleszteni lehet. Ezen alapelveket a gyakorlatra is átvitte s nem engedte magát semmiféle beleszólás által legyőzteni.

Ma egy ép oly nagy teremtő, mint fentartó erejű államférfi mintaképét tiszteli benne az ország. A népnevelés magyar területén most már a gyermekek-nél kezdődik, kik még alig tudnak biztosan megállni kis lábaikon és a legmagasabb akadémiai czélig mindig állami gondoskodás és vezetés alatt fejlesztetik

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Az atyuska.

Nagyon fiatalon kerültem ki a bécsújhegyi katonai akadémiából, mikor a Bertenyén, egy felső-magyarországi tót falucskában fekvő huszárezredhez osztottak be, mint újdonsült hadnagyot. Valamennyi tisztársam kedélyes, könnyűvérű, jó mulató gyerek volt, a milyenek között első találkozásra mindenütt otthonosan érzi magát az ember, annál inkább e kis fészekben, a hol teljesen egymásra voltunk utalva. Nyolcz nap múlva a kis vendéglő külön szobájában versenyt ittam a savanyu kerti bort velők, részt vettem vadászati és szerelmi kalandozásaikban s úgy ismertem valamennyinek a biographiáját, mintha mindig közöttük éltem volna.

Megkedveltem valamennyit, de mégis leginkább vonzódtam közülök egy idősebb főhadnagyhoz — Demény Ivánnak hívták — dacára, hogy ez még egyetlen szót sem váltott velem megérkezésem óta s a vendéglőn kívül nem járt sehova sem velünk. A fiúk maguk között atyuskának hívták s a mint a magaviseletükből és beszédjükből kivettem, csakugyan olyan apa-féle szerepet vitt közöttük. Inkább tisztelték, mint szerették, lovagias ügyekben föltétlen tekintélynek tartották s minden fontosabb kérdésben az ő véleménye döntött.

Magas, erőteljes alak volt, a kinek már a tar-

tása elárulta a perfect katonát. Sűrű gesztenyeszín hajával, a melyet hosszan hordott, éles ellentétben állott világos-szőke Krisztus-szakállal. Arcvonásai szilárdak, határozottak, majdnem ridegek voltak, de komorságukat kellemesen mérsékelte kék szemének nőies lágyasága. Pontos volt, mint az óra s kissé merev mozdulatu, mint valami automata. Karjai aránytalanul hossza nyultak. Keveset beszélt, soha sem csevegett. Érezte a felsőbbségét a többiek fölött s szinte megkövetelte ennek elismerését tőlük, a nélkül azonban, hogy ezért elbizakodottnak látszott volna. Jó viszonyban volt valamennyi társával, de egy-egy sem barátkozott. Szabad idejét odahaza töltötte a lakásán, vagy egyedül sétálgatott a hegyekben.

Egy esős napon ebéd után három kollégám — előkelő, pénzes fiúk — calabrias-parthiera hívtak magához. Míg haboztam, vajjon elfogadjam-e meghívásukat, Demény hozzám fordult.

— Mennyi zsebpénzt kapsz hazulról? — kérdezte félhangosan.

Megmondottam.

— Akkor ne menj velük. Te nem versenyzhetsz az ő erszényükkel. Jőjj inkább hozzám... Elbeszélgetünk.

Inkább a főhadnagy mondotta ezt, mint a tisztárs, s inkább parancsolt mint tanácsolt, de szívesen engedelmeskedtem, neki. Örültem, hogy megszólított (bár észrevettem, hogy kezdettől fogva jóakaró figyelemmel kísért), s még inkább annak, hogy magához hív.

A falu túlsó végén lakott a mesternél s hazáig egy szót sem szólott hozzám, én meg persze versenyt hallgattam vele. A levegőben fecskék röpködtek, néhánykor utánok kapott, mintha elfogni akarná őket. Majd a foszlányos fehér felhőket nézegette elmerülve. Olyanformán éreztem magamat az oldala mellett, mintha a generálisommal mennék. Feszese n jártam s zavartan köhintgettem.

A kapu alól nyílt az ajtaja. Előre bocsátott, majd meggyújtotta a lámpást a sötétes szobában, a melynek berendezésében a legszigorubb rend és tisztaság honolt. A bőr és a tölgyfa uralkodott benne; a legkevésbébb tetszetős két anyag, de a legtartósabb. Összes fényűzését három faragott fából készült szekrény képezte, telve könyvekkel. A falakat különféle antik és modern fegyverek borították, csupán a két ablak között függött egy szürke tábornok arc képe. Később megtudtam, hogy az atyjáé az, a kit a szolgálja pár év előtt bosszúból meggyilkolt.

Megkinált szívarral, — ő nem volt dohányos — a melyet nem mertem el fogadni. Elégülten bízcentett a fejével és félretette a szivaros dobozt.

Beszélgetni kezdett, mialatt merően nézett a lámpa lángjába. Eleinte vontatottan, szakadozva ment a társalgás: el-elhallgatott, én meg nem mertem új tárgyra kezdeni. Bírálgatta a hagseregbeli viszonyokat, panaszkodott a garnison unalmasságáról, megismertetett a környékbeli intelligenciával, majd elmondta, mivel tölti az idejét, miközben a könyvtárához vezetett. Szóla - BCU Cluj-Napoca.

korunk szellemében. A középiskolában a legkritikusabb fejlődési éveit élő ifjú terhein törekedett könyynyíteni, hogy majd mindannyian a legjobban biztosított helyzetben lépjenek a tudomány csarnokaiba, az egyetemekre.

Tárczája költségvetésének tárgyalása a képviselőház pénzügyi bizottságában nem is alakulhatott mássá, mint hymnussá az ő működése iránt.

*

(Magyar fegyvergyár.) Sajátságos balesilag lebegett ama vállalat fölött, melyet nem nagyon régen „Magyar fegyvergyár” név alatt hívtak életre. A közvélemény általános örömmel üdvözölte a kezdeményezést. Hisz a magyar iparnak s monarahnak védképességének érdekei egyformán engagirozva voltak, hogy a vállalat mihamarább létrejöjjön és fejlődjék. Kormány, parlament, sajtó és pénzvillag: mind a legőszintébb s a legmelegebb rokonszenvvel fordultak a terv felé s így már előre minden föltétel egyesülve lenni látszott, hogy a tervezett vállalat virágzását biztosítsa. Túlzás nélkül állíthatjuk, hogy közgazdasági alapításaink történetében messze vissza kell nyulni, hogy oly tervvel találkozunk, mely hasonló kedvező föltételek alatt lépett a megvalósulás stadiumába. És mégis meghiúsult a vállalat; meg, ép abban a pillanatban, mikor az irányában táplált várakozásoknak teljesedniök kellett volna. Mely okok idézték elő e hajótörést, a felől ítéletet mondani nem tartozik hozzánk; a körülmények síncsenek még eléggé tisztázva, hogy elfogulatlan ítéletet lehessen mondani az összeomlás indokairól. Technikai hibák, jól iskolázott és sikerrel alkalmazható munkások hiánya, túlzott szigor a mintafegyverek vizsgálatánál, hibás gépi berendezés, vagy mindebből valami működött-e közre a vállalat oly végzetes és hirtelen végénél? — mind oly kérdések, melyekre a jövőnek, talán már a közel jövőnek kell a választ megadni. Most arról van szó, hogy tisztességes temetést rendezzenek a halottnak, azaz solid alapon foganosítsák a társaság liquidálását. Ezt kívánja mindama tényezők becsülete, melyek a vállalat körül egy vagy más uton részesek voltak. Őszinte örömmel constatáljuk, hogy, ily értelemben készül a lebonyolítás. A Loewe cég és a fegyvergyár igazgatósága közt egyezség jött létre, melynek pontozatait sajtó már közölte. Az egyezség elfogadható, sőt egyáltalán a legkedvezőbb, melyet a fegyvergyár részvényesei remélhettek. Részvényenkint 75 frtot kapnak vissza és kilátásuk van még egy második részletre is, ha a honvédelmi minister hajlandó lesz kiszolgáltatni a 200.000 frtnyi óvadékhátralékot. Mi a magunk részéről nem kételkedünk, hogy így lesz. Szigoru jog szerint erre nem kényszeríthető a minister, de a méltóság szinte parancsolja a visszafizetést. Az állam alkalmasint készségesen meg is fog emlékezni a „noblesse oblige” közmondásról, mely jelen esetben inkább helyén van, mint bárhol.

Brassó vármegye törvényhatóságának őszi közgyűlése.

A f. hó 21-én Ürmösi Maurer Mihály cs. és kir. kamarás főispán úr ő méltósága elnöklete alatt

először tartott rendes törvényhatósági őszi közgyűlés a vármegyénkben évek óta megszokott nagy pontossággal, alaposággal és egyértelműséggel lefolyni szokott üléseknek nyomdokába lépett.

E gyűlésnek minden mozzanata fényesen beigazolta, hogy nem csalódtunk azon — többszörösen kifejezett föltevünkben, miszerint új főispánunk minden irányban méltó utódja szeretve tisztelt volt főispánunk gróf Bethlen András m. kir. földművelésügyi minister úr ő nagyméltóságának, mert ugyanazt a tapintatos és a közgyűléssel egyetértő harmonikus vezetést észleltük ma is, a milyenhez évek óta szokva valánk.

A főispán a meghívása ozéljából kiküldött bizottság élén megjelenván a gyűlésteremben, mindhárom közgyűlési nyelven lelkes éljenekkel fogadott s az ülést körülbelül a következő beszéddel nyitotta meg:

„Tekintetes törvényhatósági bizottság!

A midőn a tekintetes törvényhatósági közgyűlés megjelent tisztelt tagjait a legszívélyesebben üdvözölném, engedjék, hogy néhány rövid szóval visszapillantak a mult rendes közgyűlés óta előfordult fontosabb eseményekre.

Mindenek előtt meg kell emlékezni cs. és kir. fensége Mária Valéria főhercegnő örvendetes menyegzőjéről, melyet az ország összes lakossága teljes szívből eredő szerencsekívánnal üdvözölt.

Vármegyénk törvényhatósági bizottsága is kedves kötelességének ismerte ez örvendetes esemény alkalmából a felséges királyi pár-, valamint a fenséges mátkapárhoz tiszteletteljes üdvözlő feliratot intézni, mely úgy ő cs. és kir. fensége, valamint legkegyelmesebb felséges királyunk és a fenséges mátkapár részéről tudomásul vétetett.

Nagy fontosságu esemény gyanánt jelezhetem a folyó év július havában Nagy-Szebenben a szász nemzetiségi lakosok vezérférfiai által tartott gyűlésben történt megállapodásokat, melyek biztos hiedelmem szerint sok eddig áldástalanul hatott körülményt áldásdússá lesznek hivatva változtatni, mit részéről nemcsak fontos, de nagyon örvendetes eseménynek is tartok

Örömmel constatálom, hogy a mult fél év alatt törvényhatósági bizottságunk egy tagot sem vesztett sem halálozás, sem kilépés által.

Ezek után áttérve a tárgysorozatra, a gyűlést megnyitottam nyilvánítom.

A helyesléssel és éljenzéssel többször megskitott megnyitó után Roll Gyula kir. tan. alispán terjesztette elő féléves jelentését, melynek nevezetesebb pontjait alább közöljük:

A hazánk és Románia közötti, két év előtt megállapított határvonal felülvizsgálatán, megnyugvással jelenti, hogy vármegyénk területén a határ megjelölésére nézve, vitás kérdés nem marad függőben.

A Brassó — háromszéki helyi érdekű vasút építése gyorsan halad, Rozsnyótól Brassóig a teherforgalomnak már a legközelebbi napokban át lesz adható s így a felvidéki járás községek cukorrépa-termésüket már vasuton szállíthatják a gyárba.

A központi és járási ügykezelés szabályszerű volt s a főispán úr ő méltósága, mint a számonkérő szék elnöke, a vizsgálat eredményét dicséretesnek nyilvánította.

Mezőgazdasági szempontból ez az év a legjobbak egyike volt, a mennyiben úgy az őszi, mint a tavaszi kenyérnövények s a takarmányok is jól sikerültek.

Az idegen-forgalom városunkban óriási méreteket öltött ez évben s még ennek növekedése várható, ha a város az idegenek kényelméről czélszerűbben gondoskodik.

Az állami és megyei utak kitűnő karban vannak. A brassói „Méhkertekből” a földvári állami úthoz vezető közlekedési út építése annyira előhaladt, hogy a forgalomnak még a napokban át lesz adható.

Az egészségügy állása kielégítő; járvány a forró nyár daczára sem volt.

Az alsó és felvidéki járasok orvosi állomásai betöltetlenek; a pályázat ki van hirdetve.

Az árvaszéki elnök féléves jelentéséből kiemel a következőket:

F. évi május 23-ától október 6-ig 2378 ügydarab érkezett és intéztetett el az árvaszék által. Ez idő alatt összesen 276 hagyaték volt tárgyalás alatt, melyből 93 letárgyaltatott. Gyámság alatt állott összesen 5769 egyén, ebből felszabadult 108 s marad 5661. A gondnokság alatt állók létszáma nem változott, ma is 244. Az árvapénztár 836.563 frt 31 krnyi vagyont tart nyilván; a tavaszi közgyűlés óta 21.998 frt. 41 kr. szolgáltatott ki. A gyámpénztári tartalék szeptember végén 2355 frt 90 krt tett ki. Az árvaszék az utolsó 4 hónap alatt 13 ülést tartott; az árvapénztár pedig havonként egyszer megvizsgáltatván, mindig rendben találtatott.

(Vége következik.)

NAPI HIREK.

Szász comes. Szebenmegye főispánjává és szász comessé — mint az „Ellenzék”-nek írják — Thalmann Gusztáv jelenlegi szebenmegyei alispánt fogják kinevezni.

Rendőri hírek. (Lopás.) Tegnap éjjel Bácsa Juon sarkacizai földművelőnek egy a pályaúdvárnál lévő korcsában kabátja zsebéből 45 frtot loptak el. E tett elkövetésével oly egyént gyanúsítanak, kivel a károsult együtt éjjelezett. — (Hátra maradt) az itteni postahivatalban egy esernyő, mely a városkapitányságnál átvehető.

Öngyilkosság. Roth Frigyes segesvári illetőségű brassói lakos, kinek Ó-Brassóban éjjeli üzlete van és ki utolsó időben az „Európa” szállóban mint főpinczés volt alkalmazva, tegnap hajnalban czérna-utcza lakásán revolverrel szájba lőtte magát. A golyó a főben megakadt. Az esetről azonnal értesített rendőrség az öngyilkost a közkörházba szállíttatá, a hol még azon nap délután meghalt. — Mint tudósítónk velünk közli, Roth vadházasságban élt egy nővel: utóbbi vezette az üzletet. Kedden Roth, itt időzőtt atyjával — állítólag — heves szóvitába elegyedett. Elvégezvén a szállodában dolgát, haza ment és szer

zetett. Egykedvűen, minden fittogtatás nélkül adta kezembe az olifant alakú, hollandi papírra nyomott ritka díszműveket selyemborítékban, pergamenkötésben és a drága német s angol philosophiai munkákat. Eredetiben olvasott angolul, németül, francziál, sőt oroszul is.

S hogy a könyvekre tért át a társalgás, egyszerre bőbeszédű és ékesszóló lett. Mindjárt kivettem a szavaiból, hogy leginkább az orosz szépirokat szereti. Ismerte Turgenjev, Dostojevski, Tolstoj, sőt a legfiatalabb nemzedék minden művét. Puskind könyv nélkül recitálta. Kivülők, leginkább a philosophiai munkát kedvelte, de a mint a beszédéből következtettem egy bölcsesszszel sem értett egészen egyet. Schopenhauert ép úgy kifogásolta, mint elítélte Brillat Savarint.

Egészen különös, egyéni nézeteket vallott, melyeket alkalmasint az orosz írók munkáiból alkotott magának. Érdeklődve és élvezettel hallgattam fejtegetéseit az életéről, a kötelességről, a szerelemről és sok egyébéről, bár szomoruan érintett sötét, elégedetlen, sokban beteges, babonás gondolkozása, a melyen vörös fonal gyanánt húzódott végig a végzetben való merév hiedelem.

S a mint hallgattam álmatag, lassu beszédét, s végig néztem hatalmas alakján s szláv jellegű arcán és tekintetem találkozott az övével, a melybe most bizonyos melancholia és sejtelmesség vegyült, önkéntelenül is a Turgenjev rejtélyes, fatalista hősei jutottak az eszembe.

— Lásd, — mondotta — az én philosophiám alapmotívuma a végzet tana . . . Ismered úgye bár a nyugatindiai benszülöttek szokását, a kik megcsinálják az ellenségük képmását viaszból és apródonkint gombostűket szurkálnák abba. A megbabonázott ember minden tűszúrásra közelebb jut a halálhoz. Így mindnyájunknak van valakije, a ki birtokában van ily képmásunknak. Persze csak a lelkében van az lerajzolva. S ez az ember aztán a mi végzetünk. Én is végzete vagyok valakinek, te is, de mi nem tehetünk róla. A természet adja azt a képet nekünk, ép úgy, mint az arcot, vagy a szemet. Iparkodnunk kell mielőbb fölfedeznünk az illető embert. Vagy idejekorán összetörjük őt, vagy ő pusztít el minket. Én még nem találtam meg az enyimet . . .

Elhallgatott s komoran hajtotta le a fejét; sokkal idősebbnek, szinte megtörtnek láttam e pillanatban a lámpa fehér világításában. Fázni kezdettem csodálatos, érthetetlen szavai hatása alatt. A szél megzörrentette az ablaktáblákat, mire ijedten egyenesedett fel. Felállott és valami negyedóráig szótlanul, hevesen fel s alá sétált a szobájában. Már-már nagyon furesán kezdtem magamat érezni, mikor végre megszólalt:

— Jerünk vacsorálni! — Karomba kapaszkodott s a vendéglőig csupán annyit kérdezett tőlem: vajjon ködös idő lesz-e holnap? . . .

E naptól fogva gyakran voltunk együtt, majdnem minden szabad időmet vele töltöttem. Nem igen hívott magához, de láttam, mennyire örül, ha meg-

osztom a magányát. Ellátott olvasnivalóval és gyakorolta velem a nyelveket. Vonzódtam hozzá, soha sem unatkoztam a társaságában s gyermeki bizalommal viseltettem iránta, a mi neki nagyon tetszett.

Önmagáról, multjáról, összeköttetéseiről sohasem beszélt előttem s bizalma nem terjedt tovább az ő különöz philosophiája fejtegetésénél. Bármennyire igyekeztem, nem tudtam megérteni a lelkét s a kedélyét, a mely azonban annál inkább vonzott, minél mysticusabbnak találtam azt. Megmagyarázhatlan elmentétek lakoztak benne. Mert bár férfi volt a szó szoros értelmében, még sem hiányzott a jelleméből némely kicsinyes, gyermekes vonás. Például: félt a zivatartól. Ha vihar közeledett, bezárkózott a szobájába, betette az ablaktáblákat s ki nem mozdult adig, míg el nem mult az égháboru. Különös ellen-szenvvel viseltetett a fekete kutyák iránt; a hol megpillantott egyet, lelőtte a revolverével, nem győzte a sok birságot fizetni értök. Lassan kiirtotta valamennyit a faluban. Irtózott az őszi ködöktől; idegessé, ingerültté, sőt beteggé tette az ilyen nap. Kedvenz mondása volt az arab közmondás: „A halál fekete teve, a mely minden ház elé letérdel”. Ezt minduntalan hangoztatta, a nélkül, hogy alkalomszerű lett volna s ha egy darabka tiszta papír jutott a kezébe, arra is azt írta, de még az abroszra is vendéglőben, vagy bottal a homokba . . . Ideg n társaságba ritkán járt s ha ilyenkor gyermekek is voltak jelen, kizárólag azokkal foglalkozott. Talán engemet is a fiatalságomért kedvelt annyira.

(Vége következik.)

dán virradóra véget vetett életének. Roth Fr. rendezett anyagi körülmények között élt. Levelet nem hagyott hátra. Tettének oka ismeretlen, de nagy a valószínűség, hogy itt is elmondhatjuk: *cherchez la femme!*

A naszói főgymnasium ügye. A naszói főgymnasium ez évi értesítője, melyről a „Kolosvári” ez évi szept. 19-iki számában megemlékezett, további intézkedésre adott alkalmat. Ezen értesítőben azon iskola „görög katolikus”-nak és „román”-nak van jelezve, továbbá benne a magyar nevek románosítva fordulnak elő, így pl: Pataki — Patachi, Szabó — Sabo, Kocsis — Cocisiu stb. A minister idei okt. 11-éről kelt rendeletében a kolozsvári tankerületi igazgató útján szigorúan intézkedik, hogy jövőre az értesítő ne csak románul, hanem magyar szövegben is hozassék; hogy a gör. katolikus és román elnevezést többé ne használja, hogy a neveket ne románosítsa; az intézet hivatalos pecsétje iránt, jóváhagyás végett tegyen javaslatot. Dr. Finály Henrik tankerületi helyettes kir. főigazgató tegnap Naszódra utazott, hogy a ministeri rendeletnek minden irányban érvényt szerezzen.

Véres kimenetelű pisztolypárbajról ír az „Ellenzék” f. hó 20-iki száma, mely e hó 17-én folyt le Brassó vármegye Szent-Péter község érdekében. A párbajt vívók voltak: Reimer Vilmos, a cs. és kir. 2. huszárezred egyik századosa és gróf Marenzi Gábor kamarás, ugyanezen ezred főhadnagya. A két tiszt, kik ugyanazon században szolgáltak, valami szolgálati ügyben szólalkozott össze s a koczódás vége hosszas tárgyalás után párbaj lőn. A mint az „E.” levelezője írja, még a n.-szebeni 12-ik hadtest előtt is folytak ez ügyben tárgyalások. A pisztolypárbaj háromszoros golyóváltással lőn megállapítva. Az első golyóváltás eredménytelen volt, a mennyiben gróf Marenzi nem talált, míg Reimer százados pisztolya csütörtököt mondott. A második golyóváltásnál Marenzi gróf golyója célját újból eltévesztette, míg Reimer százados golyója ellenfelének jobb mellébe befuródott. Ha a golyó pár centimeterrel alább jár, a párbaj halálos kimenetele biztos lett volna. A megsebesült tisztet a brassói katonai kórházba szállították, Reimer százados pedig már a párbajt megelőző napokban a cs. és kir. 14. huszárezredhez Aradra helyeztetett át. Reimer százados, ki észak-németországi, holsteini születésű, alattvalói mint páratlan szigorú, de ép oly igazságos és kitűnő képzettségű tisztet dicsérik.

Az ellopott távirat ügye. A „B. C.” a következő nyilatkozatot közli: „Győrfi József, az „Egyetértés” munkatársa, lovagias elégtételadásra szólította fel Adorján Sándort a „Nemzet”-ben szept. 30-án megjelent azon közleményért, melyben nevezett Győrfi Józsefről azt írta, hogy őt Kis-Tapolcsányban Schaffgotsch gróf, Károly Lajos főherceg hadsegéde kidobta és hogy Győrfi József a főherceg távsürgönyét önhatalmulag felbontotta. Adorján Sándor megbízottai, Dr. Dániel Gábor és Pulszky Károly a kihívással szemben arra az álláspontra helyezkedtek, hogy felük nem tartozik elégtételt adni oly közleményért, mely való tényeket tartalmaz és Győrfi József nincs jogosítva arra, hogy elégtételt követeljen olyan tényeknek nyilvánosságra hozataláért, melyeknek elkövetése őt a lovagias elégtételre amúgy is disqualificálja. A felek megbízottai az ügyet közmegegyezéssel becsületbiróság elé vitték. A becsületbirósági eljárás — melynek folyamán Győrfi József megbízottainak 10 napi haladék engedélyezett az ellenbizonyítékok beszerzésére, — a következő határozat hozatalával fejeztett be:

„Határozat. A becsült okmányok elégséges alapot szolgáltatván arra, hogy a felhozott tények szigorú bírálat tárgyává tétessenek és a mennyiben az alapul szolgáló közlemény egy ily jogos bírálatot képez: annak megírásáért és közzétételéért lovagias elégtételt kérni nem lehet és a lovagias elégtételadására az író és közlétevő nem kötelezhető. — Kelt Budapest, 1890. október 18. Bárány Podmaniczky Frigyes elnök, gr. Andrássy Gyula, br. Nopcsa Elek, Komjáthy Béla, Kennedy Géza jegyző.”

Ezen határozat folytán Adorján Sándor megbízottai felük részéről az ügyet befejezettnek jelentették ki.

Az egri eset szerencsétlen hőse, Horváth Béla alkapitány tegnap óta határozottan jobban van; tarkójának sebé, mely már genyedésbe ment át, a kezelő orvos felvágta s így sikerült az összegyűlt kóros anyagot eltávolítani. A láz csökkent s a beteg általában jobban érzi magát, úgy hogy orvosa szerint van remény felgyógyulásához.

Milán fizetése. Mint Belgrádból írják, a szerb kormány legközelebb törvényjavaslatot szándékozik a

skupstina elé terjeszteni, melylyel Milán király anyagi viszonyait rendezni akarja; e javaslat értelmében a király arra az esetre, ha kötelezi magát, hogy állandóan külföldön fog tartózkodni, évi 360,000 frank apanagét kap. A szerbek, úgy látszik, minden áldozatra készek, csak hogy mennél távolabb tartsák maguktól volt királyukat.

Stanley Amerikában. Stanley szerződéses amerikai körútjára e hó 29-én indul el, hogy megkezdje felolvasó-cyclusát, melyre még házassága előtt vállalkozott. Magával viszi Amerikába feleségét is.

Belügyministeri intézkedés a tűzrendészeti kormányrendelet kivitele tárgyában. Hivatalos másolat 72427/V—10. szám. Magyar királyi belügyminister. Nagyságos polgármester úr! Walser Ferencz budapesti gyártulajdonos hozzám benyújtott folyamodványában azt terjesztette elő, hogy f. évi 48.539 sz. a. belügyministeri körrendelet, melylyel a gyár-cég előbbi különleges ajánlata az abban foglalt s az elárúsításra vonatkozó okoknál fogva visszavonott, egyes hírlapok és hatósági közegek által akként magyaráztatik, mintha a körrendelettel a Walser Ferencz-féle budapesti gyár tűzoltó eszközeinek czélszerűsége és alkalmas volta vonatnék kétségbe s a községek a nevezett gyárral való szállítási szerződések kötésétől eltiltattak volna. Minek folytán felhívom Nagyságodat, hogy nevezett céget hivatalosan írásban értesítse, miszerint az idézett belügyministeri körrendelet sem a nevezett gyár tűzoltó eszközeinek czélszerűségére és alkalmas voltára nem vonatkozik, sem a községek azon jogát, hogy nevezett gyártól tűzoltó eszközöket megrendelhesse, nem érinti. — Budapesten, 1890. évi október 13-án. Gróf Szapáry s. k.

„Csink.” A mi nem régiben „sikk,” azután „fin en siecle” és még csak tegnap „psütt” volt, mindazt a párisiak már elkeresztelték „csink”-nek. A turfion győzedelmeskedett ló, a salon bájos hölgyei, a szabó kezéből kikerült remek öltözet, mátol kezdve a világon minden ilyes — „csink.” Valaki tegnap elejtette ezt a jelszót a boulevardon, egy másik fölkapta s tovább adta; ma már hordják a hírlapok szerte a szélrőzsá minden irányában és holnap tele lesz vele a világ szélitiben-hosszában. Mert ez úgy — „csink”!

Csiklandós história foglalkoztatja Nagy-Kanizsa társaskörét: egy medaillon históriája. Fiatal, szép asszonyka vesztette el, a veszteségről azonban hallgatott s még csak férjének sem adta tudtul. Hanem valami „becsületes megtaláló” rábukkant s az „illő jutalom” reményében deponálta a rendőrségnél, a mely aztán falragaszokon hirdette, hogy: találatott egy medaillon, — igazolt tulajdonosa stb. A vesztes asszonykát kérdezte a férje, hogy nem az övé az a medaillon? Az asszony fülig pirul, de állítja, hogy az ő medaillonja megvan; aztán hamarosan kinosan a szobából. A férj gyanakodni kezd, megnézi a neje ékszerdobozát s látja, hogy a medaillont nem látja. Rohan a rendőrséghez, a hol leírja a medaillont, mely után a külső jelek leírásából a rendőrség azt látja, hogy a károsult megkerült. — „Csak még egy kérdést”, — szól a rendőrtisztviselő. „Az ön arczképe volt a kedves neje medaillonjában, úgy-e bár?” — „Természetesen!” mondja meggyőződéssel a férj. — „Nos, akkor ez nem nejeé, mert ebben egy más fiatal ember arczképe van.” — S ilyenek után még vannak, a kik a rendőrséget — dicsérik!

Török állapot. A „Pall Mall Gazette” mondja el a következő mnlatságos históriát: Ferdinánd bolgár fejedelem nemrégiben megküldte a török szultánnak olajba festett arczképét. Különös nyomaték kedvéért az arczképet szinaranyból készült keretbe foglaltatta, melyen ki volt verve Bulgária czimere, a fölé pedig a hercegi korona. A szultán meghittjeinek tanácsára, visszautasította az ajándékot, még pedig a kereten lévő jelvényekért, a melyek, (legalább) úgy hitték nem értek össze a szultán fenhatósági érzetével. Az arczképet aztán visszaküldték. A szultánnál azonban practicusabb volt valamelyik hivatalnok, a mennyiben csak az arczképet küldte el, az aranykeretet pedig megtartotta magának. A mikor aztán a török diplomatiai ügynök átszolgáltatta Stambulnak az arczképet s a miniszterelnök észrevévé, hogy az aranykeret hiányzik, nem minden malitia nélkül jegyezte meg: „Boldog vagyok, midőn látom, hogy ajándékunknak legalább egyik része Konstantinápolyban marad. Ezentúl nem arczképet, csupán csak — keretet fogunk küldeni.”

Lasso-viadal. Két mexicói fiatal ember egy és ugyanazon szépségért hevült. Hogy kié legyen az áhított szépség, abban állapodtak meg, hogy lasso-párbajjal döntsék el. Segédek a prairie-n szembe állították őket egymással, aztán adott jelre kezdetét

vette a küzdelem. A két ifjú lovon sok ügyességgel tört egymásra, de percekig egyiknek sem sikerült, hogy a lassoval ellenfelét megfogja. Végre az egyik szerencsével ellenfele nyakába vetette a hurkot, gyors rándítással összeszorította s aztán épen ellenkező irányban kezdte lovát sarkantyuzni. A vesztes egy eseten mozdulattal kiesett a nyeregből, de oly szerencsétlenül, hogy lába megakadt a kengyelben. A két ellenkező irányba futó ló között félig a földön, félig a levegőben úgy csüngött, mintha testét akarnák széttépni. Borzasztó fájdalmában keservesen feljajdult, a mi azonban továbbra is csak kegyetlenségre ösztönözte a győztest. Végre a kengyelből kiszabadult a lába s akkor aztán ellenfelére volt hagyva teljesen. Ez addig vágatott lovával, míg csak szerencsétlen versenytársának teste alaktalan hústömeggé nem törődött. Haldokolva hagyta a küzdőterén s vágatott egyenest a lányhoz, a kinek élcelődve mondta el a másik imádó borzasztó sorsát. Mexicóban az ilyesmi napirenden van s ezt az esetet is egykedvűen vették tudomásul.

Egy szakácsné irataiból. Egy szakácsné fiókjában a „szakácsné-jogvédő-egyesület” alapítására szánt pontozatokat találták meg, melyek közül ide igtatjuk az érdekesebbeket: 1. A háziasszonyoknak föl kell hagyniok azzal a rettenetes szokással, hogy csak a keresztnevünkön szólítgatnak minket; azt nem tűrjük, hogy ezután is mindig csak azt sipítsák: „Ka—ti, hozd be már a turós gombócot!” Ezután így legyen: „Kati kisasszony, ha épen nem esik terhére, legyen szíves eleget tenni kívánságomnak és vegye folymatba a turós gombócok elkészítését.” 2. Ha a szakácsné a vásárlásnál az ebéd-pénzből valami csekélységet, például a felét, takarékosági szempontból magának tartja, a háziasszonynak semmi szava nincs hozzá, mert kölcsönös bizalom a társadalmi rend alapja. 3. Ha egyszer-másszor az étel egy csipetnyit kozmás, vagy égett, azt kiméletesen kell a szakácsné tudtára adni, s leginkább úgy, hogy az inyünknek nem ízlőt szó nélkül ott hagyjuk. 4. Minden szakácsné kap tüdeje kimelésére egy hólyagot, továbbá egy legyezőt, hogy arczszíne ne szenvedjen sokat s egy üveg bort a lehűtésre. 5. Ezután a szakácsné nem a konyhában, hanem a családi asztalnál ebédel. 6. A hivatalos órák pontosan betartandók: a szakácsné található délelőtt 8-tól 2 óráig, (1 órakor ebéd) és 3-tól 6-ig — a többi időt zavartalanul töltheti boudoirjában. 7. A vesztegetés már minek volna bűn — a szeretők száma és megválasztása a szakácsnő privát hatáskörébe tartozik. 8. Vasárnap nem főzünk. 9. Tekintettel a „viszonyok”-ra, ezután minden héten két vasárnap lesz. 10. Csütörtökön csak hideg ételek kerülnek az asztalra. 11. A bér csak megkésztetetik. 12. Minden vasárnap rendes és minden csütörtök rendkívüli kijáró nap.

Apróságok.

Pontos utasítás. Az angol utazók tudvalevőleg külföldön furábbnál furább kérdésekkel faggatják consulujaikat s ezért nem is kapnak mindig olyan pontos választ, mint a milyet a messinai consul adott honfitársának. A turista elment a consulhoz és kérdezte, hogy melyik a legrövidebb út az Aetnára?

„Sir, — válaszolá a consul — nézze csak: itt egyenesen menjen ki az ajtón, azután ott kérdezősködjék tovább.”

Irodalom.

„Az aradi vértanúk emlékezete” czímmel nyolcz ívre terjedő s ötven képpel díszített füzetjelent meg mint külön kiadás a „Képes Folyóirat” (a „Vasárnapi Ujság” füzetekben) legújabb füzetéből, mely kizárólag az aradi vértanúk emlékezetének és az aradi ünnepélynek van szentelve. E füzet történeti közleményei s a 13 tábornok életrajza, Aradon 1849. okt. 6-án jelen volt régi honvédektől s jelesen a vértanú tábornokok egyikének segédtisztjéről valók. A füzetben továbbá az aradi ünnepély alkalmára írt költemények vannak Dalmady Győzőtől, Palágyi Lajostól, Sántha Károlytól; részletes ismertetés a vértanúk emlékszóbráról, Arad történeti és helyrajzi ismertetése Márki Sándortól, a világosi fegyverletételre vonatkozó közlemények, stb. A 13 tábornoknak az emlékszóbrón lévő érem-arczképein kívül közli e füzet 1849-ben készült rajzok után is a tábornokok arczképeit — az illetők családjainak birtokában lévő eredeti festmények után. A Zala György által készített aradi emlékszóbornak összes részletei hú képekben vannak feltüntetve; úgy szintén a leleplezési ünnepély, Arad városának történetileg és tájrajzilag nevezetesebb pontjai; a világosi kastély, hol a fegyverletétel aláíratott stb. A füzet a Franklin-

Társulat kiadásában jelent meg s ott minden hazai könyvtárnál kapható. Ára 30 kr.

„A Hét” 42. számában egy fényesen megírt fejtegetés az „Operai dolgokról” köti le első sorban figyelmünket. „A Hét” közleményei közt az „Innen-onnan” című actualis rovat minden számában oly érdekes apróságokat közöl, hogy e rovat magában véve is teljesen indokolja, hogy miért foglalkoznak e lappal oly mértékben, mint az időszaki sajtó egyik termékével sem. E szám különben Wekerle Sándor pénzügyminiszter arcképét viseli címlapján és egy humoros cikkben foglalkozik vele és elődeivel. A lap novellistikus részében Munkácsy Kálmánnak és Széchy Ferencnek egy komoly szép elbeszélése és egy eleven humoreszkjével találkozunk. E számban nagy nevek nincsenek, de van egy pár valóban kitűnő dolog. A kik „A Hét”-et eddig megismerték, azok meg is szerették. Egy kicsit kotnyeles újság, de okos, szellemes és mindenek föltt jól szerkesztett újság, a melyhez hasonlót péld. Németországban is hiába keresünk.

„A Hét” előfizetési ára egész évre 10 frt, fél-évre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. Előfizetési pén-

zek „A Hét” kiadóhivatalába: Magyar Tudományos Akadémia palotája Budapesten, küldendők.

Közigazgatás.

Pokrőcz- és takaró-szállítás a cs. és kir. hadsereg részére. A nagyméltóságú cs. és kir. közös hadügyminiszterium értesítette a brassói kereskedelmi és iparkamarát, hogy 1891. évi 5600 darab téli pokrőcz, 8500 darab nyári takaró és 7100 darab takaró szükségletét — a ruházati raktáraknál betekinthető 1889. évi új minták minősége és méretei szerint — általános versenyzés útján szándékozik biztosítani.

Az ajánlatok folyó évi november hó 20 ik napjának délelőtti 10 órájáig a közös hadügyminiszterium iktatójához beküldendők.

A hirdetemény, valamint a föltételek a brassói kereskedelmi és iparkamara hivatalos helyiségeiben tekinthetők meg.

Brassói vasútforgalom.

Vonatindulások.

Budapest felé: vegyesvonal reggel 4 órakor; gyorsvonal délután 2 óra 43 perczkor; személyvonal este 10 óra 32 perczkor.

Bukarest felé: személyvonal reggel 5 óra 30 perczkor; gyorsvonal délután 2 óra 33 p.-kor; vegyesvonal délelőtti 9 óra 48 perczkor.

Vonatérkezések.

Budapest felől: személyvonal reggel 5 óra 20 perczkor; gyorsvonal délután 2 óra 23 p.-kor; vegyesvonal este 10 óra 31 perczkor.

Bukarest felől: gyorsvonal délután 2 óra 13 perczkor; személyvonal este 7 óra 21 p.-kor; vegyesvonal délután 5 óra 50 perczkor; pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvonal érkezik Predeálról.

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —
Brassó, 1890. október hó 23-án.

Román papírpénz à 100 frank	45-30 vétel	45-45 eladás
„ ezüstpénz à 100 „	45-—	45-30 „
Napoleon d'or (aranypénz) . . .	9-07	9-10 „
Török lira	11-30	11-36 „
Arany	5-38	5-46 „
Orosz papírrubel	138.—	140.— „

A szerkesztésért felelős:

Dr. Vajna Gábor.

Társszerkesztő:

Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyösi István (D.-Szt.-Márton)
Laptulajdonos: Harmath Lajos.
Kiadó: Alexi könyvnyomdája

H I R D E T M É N Y E K.

Hirdetmény.

A **Scherg Frigyes** csödrő-megéhez tartozó behajthatatlan követelések f. évi október hó 31-én d. u. 3 órakor alólirt tömeggondnoknak kapu-utczai 15. h. szám a. irodájában megtartandó nyilvános árverezésen a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett el fognak adatni. Szavatosságot a követelések valódisága tekintetében nem vállal a tömeggondnok. Ugyanakkor egy 1500 firtos életbiztosítási kötvény is eladatik.

Borosnyai Dániel ügyvéd,
(334) 1—1 mint tömeggondnok.

4667.1890. polg. (328) 1—1

Hirdetmény.

A **Huréz** községben gyakorolt italmérési jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. számú igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására, esetleg a mennyiben érdekelt felek a fent idézett igazságügyminiszteri rendelet szerinti eljárást el nem fogadják. a folyamatban lévő arányosítási pernek érdembeni folytatására határidőül 1890. évi november hó 19-ének délelőtti 10 órája Huréz község hivatalszobájába kitűzött. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, — ezennel idéztetnek.

Brassó, 1890. október hó 11-én.

A kir. törvényszék üléséből:
Deési, elnök. Bene, jegyző.

Magyar királyi államvasutak.
Szám 71305./1890.

Pályázati hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága az 1893. év végeig szükséges, különféle műhelyi és pályafentartási szerződések és eszközök, továbbá csákányok, lapátok, ásók, fűrók, taligák, vasalt kútvédredek, szénkosarak, ráspolók, reszelők, fűrészek, gereblyék, szalagmértékek, lámpa ollók, papirollók és bádógvágó ollók, gyaluk, gyaluvasak, csavarhúzó, kalapácsok, üvegvágó gyémántok, lakatok, tentatartók, jelzőszálók, kender tárcsák, fehérneműek, kötelek, kátrányozott jelzőszinegek, kőszőrűkövek, jelzősipok, bádógos munkák, u. m. lámpások, kannák, tűzoltó és vízvedrek, durranógutacs szelenczék, kármontótalak, szelenczék stb., vasalt emelőrudak, tűzicsáklák, összehajlítható mérőpálcák, székek, bélyegzőpárnák ruggyantából, altiszi karkötők, irattáskák bőrből, borjubékok, kalauz-kürtök és zsinórok, kefeneműek, hévmérők, palaczkok, pohar-

ak, kavicsrostélyok stb.-re iparnemenként csoportosítva, nyilvános pályázatot hirdet.

Pályázati határidő 1890. évi november hó 25-ike; a bánatpénz letételére 1890. november 24-ike.

Útbaigazítás, a tárgyak részletes kimutatása, föltételek, rajzok stb. az igazgatóságnál Budapesten (Andrássy-ut 75. sz., II. emelet 43. ajtó) a hivatalos órákban (8—2-ig) s erezhethők.

A minták a budapesti szertárban megtekinthetők.

Budapest, 1890. október hóban.

(335) 1—3 Az igazgatóság.
(Utánnymás nem díjaztatik.)

634.—1890. szám a. (329) 1-2

Hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. kereskedelemügyi miniszter úr 1890. évi szeptember hó 11-én kelt 50.550./I. számú rendeletével a Nagyvárad—Kolozsvar—Brassói állami közút 277—279. klm. szakaszán, Balavásárnál egy támfal építését és karkák felállítást 2944 frt 09 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1890. évi november hó 6-ik napjának délelőtti 10 órájára a kis-küküllőmegyei m. kir. államépítészeti kirendeltség helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s az általános részletes föltételekben előírt 5 %-nyi, azaz 147 frt bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap délelőtti 9¹/₂ órájáig a nevezett hivatalhoz annyi-
val inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatokra vonatkozó műszaki művelet, az általános föltételek s részletes határozatok a nevezett magy. kir. államépítészeti kirendeltségnél a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Dicső-Szentmárton, 1890. okt. 15.

A Kis-Küküllő vármegyei
m. kir. államépítészeti kirendeltség.

Sz. 931.—1890. ó. (322) 3—3

Hirdetmény.

A nagymélt. kereskedelemügyi m. kir. miniszter úr az 1890. évi október hó 4-én kelt 57794. számú rendeletével a Torda—Nagy-Szeben—Brassói állami közút 267—268. klm. szakaszán lévő 25. sz. Barcahíd helyreállítását 4184 frt 56 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálat foganatosításának biztosítása céljából az 1890. évi október hó 31-ik napjának délelőtti 10 órájára a Brassó vármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltelekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyi-
val inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó művelet s részletes föltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Brassó, 1890. október hó 13.

Brassómezei m. kir. építészeti
hivatal.

1645. szám. (327) 3—3

Hirdetmény.

Közhírré tétetik, hogy a fogarasi m. kir. ménesbirtok tulajdonát képező következő bértárgyak iránt az 1890. évi november 14-én délelőtti 9 órától kezdődőleg zárt írásbeli ajánlatok útján árverés fog tartatni, u. m.:

- 1) a sárkányi fűrés- és őrlőmalom,
- 2) az uj-sinkai őrlőmalom,
- 3) a felső-veneczei őrlőmalom,
- 4) a bethleni őrlőmalom,
- 5) a felső-kománai őrlőmalom bérlete iránt.

Fenti malmok egyenként, vagy cso-

portonként az 1891. évi január 1-től számítandó hat (6) egymásutáni évre, vagyis 1896. év december 31-ig tartó időre fognak zárt írásbeli és 50 kr. bélyeggel felszerelt ajánlatok folytán bérbeadatni.

Az ajánlatok legkésőbbben 1890. évi november 14-én 8¹/₂ óráig adhatók be a bérbeadó igazgatóság pénztáránál Fogarason. Elkésve érkezett, távirati- vagy utó-ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az ajánlatokban a bérbevenni szándékolt bértárgy, az érte ajánlott évi bérösszeg, a vevő vezeték- s keresztnéve és lakhelye tisztán olvashatóan, a bérösszeg azonfelül számokkal és betűkkel is kiírandó; — azonfelül az ajánlatban világossá kifejezendő az, hogy a bérleményi föltételeket ajánlattevő ismeri, s magát azoknak feltétlenül aláveti.

Minden ajánlattevő tartozik ajánlatához az ajánlt évi bérösszeg 10 %-ának megfelelő bánatpénzt mellékelni s kívánatra községi bizonyítvánnyal vagyoni állapotát és erkölcsi minőségét beigazolni.

A bérleményi föltételek a bérbeadó igazgatóságnál Fogarason a hivatalos órák alatt betekintheők, a hol is a bértárgyakra vonatkozólag minden irányban felvilágosítás nyújtatik.

Fogarás, 1890. október 14-én.

A m. kir. ménesbirtok igazgatósága.

(Utánnymás nem díjaztatik.)

Dr. GUST,

fogorvos

rendel naponként 9—12 és 2—5 óráig (25) 20—*
Brassó, Almaszer 93. sz.

Foghuzás narcose alkalmazásával vagy a nélkül. Fogtömések cementtel, ezüsttel és arannyal. Műfogak.

(297) 5—10

5 forint egy Zóna-sacco 8 forint egy FELÖLTŐ.

Mindakettő tiszta gyapjuszövetből és divatosan készítve. Azonkívül legnagyobb választék mindennemű úri- és gyermekruhákban, szigorúan szolid szabott áron, melyek minden darabra fel vannak írva. Továbbá a legdivatosabb angol, francia és brünni gyapjuszövetek dús raktára mérték utáni megrendelésekre.

THEIN és TARSA

„ELSO HAZAI ÚRI RUHA-CSARNOK”

Budapest IV., Hatvani-utca 1. sz. (Ferencziek bazára.)

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.